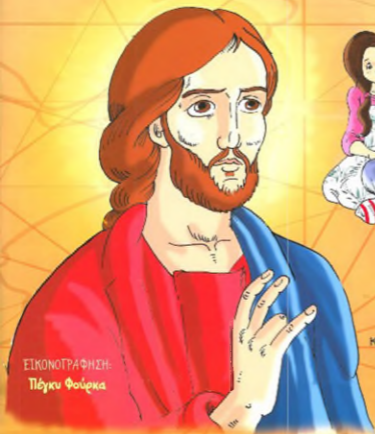

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ - ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Χριστός, ο παντοτινός μας φίλος

ΓΗΝΕΛΟΓΗ ΜΩΡΑΙΤΟΥ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
Πόγκυ Φούρκα

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
Αρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης
ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
Ηλίας Λιαμής

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Χριστός,
ο παντοτινός μας φίλος

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αγαπητό μου παιδί,

Στην Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη μας, λατρεύουμε έναν Θεό Πατέρα, Παντοδύναμο, Δημιουργό του ουρανού και της Γης και όλων όσα υπάρχουν, ορατά και αόρατα.

Ο Θεός αυτός έπλασε και τον άνθρωπο. Τον προίκισε με χαρίσματα μοναδικά, ανάμεσα στα άλλα δημιουργήματα, του χάρισε μάλιστα και το μεγάλο δώρο της ελευθερίας να αποφασίσει ποιον δρόμο θα ακολουθήσει.

Δυστυχώς ο άνθρωπος διάλεξε τον δρόμο που οδηγεί μακριά από τον Θεό. Έτσι, η ζωή του γέμισε πόνο, ταλαιπωρίες και θάνατο.

Αυτός όμως, που μας δημιούργησε, δεν είναι μόνον Θεός δύναμης, αλλά και Θεός αγάπης. Σε όλη την μακραίωνη ανθρώπινη ιστορία, δεν έπαψε ποτέ να καλεί κοντά Του τον άνθρωπο και να κάνει κάθε τι, ώστε να του δώσει την ευκαιρία να επιστρέψει. Εστειλε ανθρώπους φωτισμένους, παρέδωσε στον Μωυσή τον Νόμο Του και υποσχέθηκε να μην αφήσει τον άνθρωπο μόνο, φτάνει και αυτός να μείνει πιστός στη σχέση του μαζί Του.

Οι συνέπειες όμως εκείνου του πρώτου λάθους αυτού, που ονομάζουμε «προπατορικό αμάρτημα», ήταν βαθείς και ο άνθρωπος δεν ήταν δυνατόν από μόνος του να τις γιατρέψει. Και να, που ο Θεός, στη άπειρη αγάπη Του για μας, έκανε κάτι, που ο ανθρώπινος νους δεν το χωράει: Έγινε άνθρωπος, πήρε σώμα, όπως το δικό μας και υπέφερε όλες τις συνέπειες της ανθρώπινης αμαρτίας, αν και απόλυτα ξένος μ' αυτήν, δηλαδή τον πόνο και τον θάνατο. Αυτός ο Θεός, που έγινε άνθρωπος, είναι ο Ιησούς Χριστός, ο μεγάλος φίλος του ανθρώπου. Το σώμα Του κατέβηκε στον τάφο, η αγάπη Του όμως και η θεϊκή του κυριαρχία πάνω στον Θάνατο, το ανέστησε. Έτσι, όποιος ενώνεται με τον Χριστό, Τον ακολουθεί στον δρόμο της χαράς και της ζωής, που δεν γνωρίζει τέλος.

Το βιβλίο που κρατάς, σου παρουσιάζει τον Χριστό, αυτόν τον υπέροχο φίλο. Φίλο δικό σου, όπως και όλων των ανθρώπων κάθε εποχής. Μέσα στις σελίδες του, θα Τον ακούσεις να σε καλεί να Τον ακολουθήσεις στους τόπους που γεννήθηκε, δίδαξε, έκανε θαύματα, σταυρώθηκε και αναστήθηκε. Εκατομμύρια άνθρωποι επισκέπτονται τα μέρη αυτά κάθε χρόνο. Ένας απ' αυτούς είναι και ο Νικόλας με την παρέα του. Ψάχνουν μάλιστα κι ένα θησαυρό. Όταν τελειώσει τό ταξίδι τους, θα καταλάβουν, πως ο μεγαλύτερος θησαυρός, που γνώρισαν και τον μετέφεραν πίσω, ήταν ο ίδιος ο Χριστός. Περιπατώντας εκεί που Εκείνος πέρπατησε, προσκυνώντας εκεί που Εκείνος υπέφερε, πέθανε και αναστήθηκε, θα νιώσουν τη ζωντανή παρουσία Του και θα μάθουν τον τρόπο να μείνουν για πάντα μαζί Του.

Στο ταξίδι αυτό, ο Νικόλας κι η παρέα του καλούν κι εσένα. Αν θέλεις, μπορείς να τους ακολουθήσεις στις περιπέτειες τους. Και στο τέλος, είμαι βέβαιος πως θα σε πείσουν, πως σε όλη σου τη ζωή, αυτός ο υπέροχος και παντοτινός φίλος, θα βρίσκεται για πάντα δίπλα σου, χαρίζοντάς σου χαρά, ελπίδα και αγάπη.
Καλό σου ταξίδι!

Ο πνευματικός σου πατέρας

Μητροπολίτης Ιγνάτιος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ο επουράνιος θησαυρός.....σελ. 14
- Ο Χριστός γεννιέται.....σελ. 30
- Υπαπαντή.....σελ. 46
- Ο Χριστός δωδεκαετής στο ναό.....σελ. 62
- Ο Χριστός βαπτίζεται.....σελ. 76
- Οι πειρασμοί του Κυρίου.....σελ. 92
- Ο Χριστός καλεί τους μαθητές Του.....σελ. 106
- Μακαρισμοί.....σελ. 118
- Ο χορτασμός των πέντε χιλιάδων.....σελ. 130

- Το θαύμα στην Κανά.....σελ. 142
- Ο Ζακχαίος συναντά τον Χριστό.....σελ. 156
- Η Ανάσταση του Λαζάρου.....σελ. 168
- Η Κυριακή των Βαΐων.....σελ. 180
- Ο Μυστικός Δείπνοςσελ. 192
- Ο Κήπος της Γεθσημανή.....σελ. 204
- Ο Ιούδας και ο Πέτρος.....σελ. 216
- Ο Χριστός σταυρώνεται.....σελ. 230
- Η Ανάσταση του Κυρίου.....σελ. 244

Στο παιχνιδάκι
της Ιερουσαλήμ

Είναι μια όμορφη ηλιόλουστη μέρα και το λεωφορείο με τα παιδιά του κατηχητικού έχει σταματήσει μπροστά στο μεγάλο κατάστημα με τα παιχνίδια, στη μεγάλη αγορά της Ιερουσαλήμ, που σφύζει από ζωή, φωνές, χρώματα και λογίων λογιών μυρωδιές.

Ο Νικόλας μπήκε στο μαγαζί με τα υπόλοιπα παιδιά, μουρμουρίζοντας: - Άκου εκδρομή στα Ιεροσόλυμα!!! Χάθηκε δηλαδή η Ντίσνεϋλαντ, ή έστω η Φαντάζιαλαντ στη Γερμανία. Άσε που μου φορτώσανε και τους μπελάδες!! Γίνεται ταξίδι με δύο αδελφές και μάλιστα με μακριές κοτσίδες!!! Ευτυχώς που είναι και ο Ισμαήλ, ο γιός του κυρ Ιωσήφ, του φίλου του μπαμπά, και θα παίξω και κανένα παιχνίδι. Έχει βέβαια και αυτός ένα

μπελά, την αδελφή του τη Ραχήλ, αλλά τί να πεις! Και ποιός δεν έχει μπελάδες τη σήμεραν ημέρα, που λέει και ο παππούς ο Σπύρος.

Στο κατάστημα τον περίμεναν ο Ισμαήλ, η Ραχήλ και η Άννα, νευριασμένη όπως πάντα.

- Καλώς την αυτού γελοιότητα – εε, μεγαλειότητα ήθελα να πω, είπε και του γύρισε την πλάτη, για να μιλήσει με την Ραχήλ.
- Μμμ!! Σιγά τη Μαρία Αντουανέτα! φώναξε ο Νικόλας.
- Ελάτε, ρε παιδιά! Τώρα βρήκατε να μαλώσετε! μπήκε στη μέση ο Ισμαήλ και τράβηξε τον Νικόλα προς το μεγάλο διάδρομο.

Στο παλιό μα άνετο μαγαζί, τα παιδιά άρχισαν να περιφέρονται στους διαδρόμους και να περιεργάζονται τα λογίων λογίων παιχνίδια που ήταν στιβαγμένα στα μεγάλα ξύλινα ράφια. Μετά από αρκετή ώρα και ενώ είχαν σχεδόν φτάσει κοντά στο ταμείο, το βλέμμα του Νικόλα έπεσε στο τελευταίο ράφι, σε ένα ξύλινο σκαλιστό κουτί, που ξεπρόβαλλε κάτω από μια στίβα χνουδωτά αρκουδάκια. Έκανε να το τραβήξει, μα κάτι το εμπόδιζε. Τράβηξε με δύναμη ξανά και ξανά!!! Το ξύλινο κουτί ελευθερώθηκε απότομα ενώ ο Νικόλας έσκασε ανάσκελα στο πάτωμα και χάθηκε κάτω από ένα σωρό χνουδωτά ζωάκια. Σηκώθηκε ντροπιασμένος και κρατώντας σφιχτά το ξύλινο σκαλιστό κουτί, πλησίασε το ταμείο. Ο γέρος καταστηματάρχης τον κοίταξε ερευνητικά πάνω από τα γυαλιά του και αφού περιεργάστηκε το κουτί του, είπε:

- Αυτό το παιχνίδι στέκει πάρα πολλά χρόνια ξεχασμένο. Ο παππούς μου το βρήκε από τον παππού του και εκείνος από τον δικό του. Κανείς δεν ξέρει ποιός το έφερε, πώς παίζεται και κανείς δεν θέλησε να το αγοράσει! Είσαι σίγουρος ότι το θες, νεαρέ μου;

- Ναι, ναι!! βιάστηκε να πει ο Νικόλας και πήρε στα χέρια του το κουτί με μια παράξενη βιασύνη, λες και φοβόταν ότι θα μετανιώσει ο καταστηματάρχης και δεν θα του το πουλήσει.

- Χάρισμά σου λοιπόν !!!! Και εύχομαι να ανακαλύψεις μαζί του την αληθινή χαρά, είπε ο καταστηματάρχης, κοιτώντας τον Νικόλα με ένα περίεργο βλέμμα.

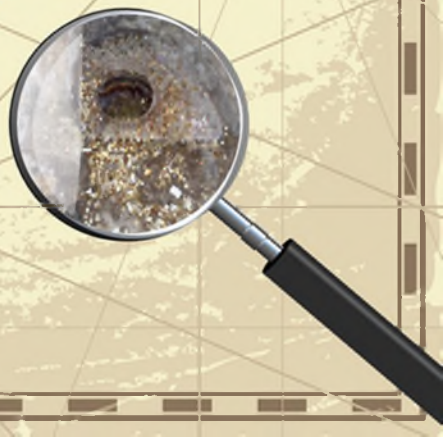
Πήραν το δρόμο της επιστροφής, χαρούμενοι. Ήταν ώρα για φαγητό. Στη διαδρομή έλεγαν ανέκδοτα και γελούσαν δυνατά, έτσι κανείς δεν παρατήρησε έναν κοντούλη κύριο με άσπρο κουστούμι, μωπικά στρογγυλά γυαλιά και ψάθινο καπέλο, που τους ακολουθούσε διακριτικά.

Κεφάλαιο Πρώτο

Ο Επουράνιος
δησαυρός

Σαν πήρε να βραδιάζει, ο Νικόλας μурμουρίσε βιαστικά μια καληνύχτα και χώθηκε στην κρεβατοκάμαρα, που μοιραζόταν με τον Ισμαήλ. Δεν κρατιόταν!! Ήθελε να εξερευνησει το καινούριο του παιχνίδι. Καθώς άρχισε να περιεργάζεται το κουτί, άνοιξε η πόρτα και όρμησαν μέσα τα παιδιά, γελώντας.

- Σε τσακώσαμε!!! είπε ο Ισμαήλ. Έλα λοιπόν, τι περιμένεις; Άνοιξε το κουτί!! Θα παίξουμε όλοι μαζί!!!

Ο Νικόλας προσπάθησε να ανοίξει το ξύλινο καπάκι. Μάταια!!! Προσπάθησαν και τα άλλα παιδιά, αλλά τίποτα! Ξαφνικά η Ραχήλ είπε:

-Κοιτάξτε!! Εδώ έχει χαραγμένη τη λέξη ΙΧΘΥΣ !!!!

- Ωραία! Τώρα θα ασχοληθούμε με το ψάρεμα, μурμουρίσε ο Νικόλας.

- Τι ψάρεμα βρε κουτορνίθι; είπε εκνευρισμένη η Άννα. Αυτή η λέξη σημαίνει Ιησούς Χριστός!!!!

- Μίλησε και η δεσποινίς Εγκυκλοπαίδεια!!! Και πώς το ξέρει η εξοχότης σας; απάντησε ο Νικόλας θυμωμένος.

- Μα γιατί είναι τα αρχικά των λέξεων Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ, του είπε εκείνη, πιέζοντας απαλά το κάθε γράμμα της λέξης.

Το καπάκι του κουτιού άνοιξε και φάνηκε ένα ξύλινο πλαίσιο χωρισμένο σε 18 θήκες. Υπήρχε ακόμα ένα κιτρινωμένο χαρτί διπλωμένο. Η Ραχήλ το άνοιξε και διάβασε:

«Αν έχεις πίστη, ακολούθησε τα βήματά Του. Λύσε τους γρίφους, βρες τα κομμάτια για τις θήκες και ανακάλυψε ένα ουράνιο μυστικό, που θα αλλάξει τη ζωή σου».

- Τι παιχνίδι είναι αυτό πάλι! Πώς παίζεται; είπε ο Νικόλας;

- Τι παιχνίδι παιδάκι μου! Δεν άκουσες; Θα πρέπει να λύσουμε τους γρίφους, είπε ο Ισμαήλ.

- Μα βέβαια! Πώς δεν το παρατήρησα! φώναξε η Άννα και τράβηξε ένα μεταξωτό κορδονάκι, που κρε-

μόταν στην ακρούλα της πρώτης ξύλινης θήκης.

- Και τι ανακάλυψε πάλι ο επιθεωρητής Σαΐνης, γκρίνιαξε ο Νικόλας. Μα πριν προλάβει να τελειώσει την φράση του, η μία θήκη ήταν ορθάνοιχτη. Η Άννα κρατούσε ένα χαρτάκι και διάβαζε.

Πηγή με νερό θαυματουργό
Άγγελος Κυρίου, μήνυμα Θεού
σε ξύλο χαραγμένο.

- Τι να σημαίνουν άραγε αυτά τα λόγια; ρώτησε όλο απορία ο Μάνος, ο ξάδελφος του Νικόλα, που είχε μπει στο δωμάτιο και παρακολουθούσε τόση ώρα αμίλητος.

- Μικρέ σιωπή! Αυτές είναι σκέψεις για μεγάλα μυαλά!! του είπε η Ραχήλ κοροϊδευτικά.

- Ίσως είναι κάποιο συνθηματικό για το μυστικό, συνέχισε Μάνος, σκουπίζοντας τα γυαλιά του.

- Ναι, αλλά σε ποιά πηγή ακούστηκε το μήνυμα του Θεού; Και πού είναι χαραγμένο το μήνυμά του, είπε ο Ισμαήλ, ξύνοντας το κεφάλι του.

- Η πηγή είναι εδώ, στα Ιεροσόλυμα! αποκρίθηκε με σιγουριά η Άννα .

- Έχει δίκιο η Άννα, συμπλήρωσε η Ραχήλ. Αφού εδώ βρήκαμε το κουτί, δεν μπορεί να μιλά για άλλο τόπο, παρά για τα Ιεροσόλυμα.

- Πολύ σωστά Ραχήλ, είπε η Άννα. Και νομίζω ότι ξέρω και που είναι! Χθες, που ήμουν με την γιαγιά τη Μαρούσα, ο παπά Γιώργης έλεγε πως θα πάμε στην Ναζαρέτ να προσκυνήσουμε τον ναό του Ευαγγελισμού, που είναι χτισμένος πάνω στην πηγή, που η Παναγία μας, όπως όλες οι γυναίκες του χωριού, έπαιρνε νερό και που είδε για πρώτη φορά τον Αρχάγγελο.

- Μα εμείς στο κατηχητικό μάθαμε ότι ο Αρχάγγελος φανερώθηκε στην Παναγία στο σπίτι της, πετάχτηκε το Μαράκι, σηκώνοντας ερωτηματικά τα φρύδια του.

- Πολύ σωστά Μαράκι μου. Όμως ο παπά Γιώργης είπε ότι η Παναγία, την ώρα που προσπαθούσε να γεμίσει την κανάτα της με νερό, άκουσε τον Αρχάγγελο Γαβριήλ να της αναγγέλλει ότι θα γεννούσε τον Υιό του Θεού. Τη σκηνή αυτή στην πηγή, είπε ο Παπα Γιώργης ότι την λέει το Πρωτευαγγέλιο του Ιακώβου.

- Πολύ ωραία! διέκοψε ο Νικόλας εκνευρισμένος. Ας πούμε ότι είναι όπως μας τα λέει η αδελφή μου, ο Φωτεινός Παντογνώστης,. Δηλαδή, πώς, το φαντάζεστε πανέξυπνοι; Θα μπορούμε μέσα στην εκκλησία στην Ναζαρέτ που θα είναι γεμάτη με κόσμο, θα κρατάμε από ένα μεγενθυτικό φακό και θα αρχίσουμε να ψάχνουμε για ένα τόσο δα μικρούτσικο κομματάκι; Μπράβο βρε! Να χαρώ εγώ σαΐνια.!!!!

- Βρε παιδιά, μπορώ να μιλήσω; φώναξε ο Μάνος, προσπαθώντας να μπει στο κέντρο της παρέας.

- Μίλα μικρέ, αλλά την καρπαζιά δεν την γλυτώνεις! του είπε γελώντας ο Ισμαήλ.

- Πάταξον μεν, άκουσον δε, είπε με ύφος περισπούδαστο ο Μάνος, που ήταν γνωστός ως σπασίκλας στο σχολείο. Ο γρίφος μας λέει για ένα μήνυμα Θεού, που είναι σε πέτρα χαραραγμένο. Σωστά;

- Μικρέ η υπομονή μου εξαντλείται και η σβουριχτή καρπαζιά έρχεται!

- Εμείς λοιπόν θα ψάχνουμε για μια μαρμάρινη επιγραφή, συνέχισε απτόητος ο Μάνος, σκουπίζοντας και ισιώνοντας κάθε τόσο τα γυαλιά του. Τα παιδιά μαζεύτηκαν γύρω του για να ακούσουν το σχέδιό του.

- Είσαι αητός φίλε μου! Κόλλα πέντε, είπε ενθουσιασμένος ο Νικόλας. Λοιπόν είμαστε όλοι μέσα; ρώτησε κοιτώντας τα παιδιά.

Όλοι συμφώνησαν και έδωσαν τα χέρια συνωμοτικά.

Το επόμενο πρωί, τα παιδιά ήταν έτοιμα από νωρίς για την εκδρομή στην Ναζαρέτ. Στο πούλμαν, η Άννα τους διαβάζει τις πληροφορίες για την πόλη. Όταν έφτασαν μπροστά στο ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, κατέβηκαν και μαζεύτηκαν γύρω από τον παπά Γιώργη. Εκείνος τους είπε ότι στην Ναζαρέτ μεγάλωσε, μετά την επιστροφή του από την Αίγυπτο, ο Ιησούς με την οικογένειά Του, μέχρι που άρχισε το διδασκαλικό Του έργο και ότι εδώ η Θεοτόκος άκουσε το χαρμόσυνο νέο ότι θα γίνει μητέρα που Γιού του Θεού.

- Παπά Γιώργη, γιατί πάμε σ' αυτή την εκκλησία; ρώτησε το Μαράκι, ισοροπώντας στις μύτες των ποδιών της, για να βλέπει.

- Γιατί, Μαράκι, μου εδώ βρίσκεται η πηγή που, σύμφωνα με τη χριστιανική παράδοση, την ώρα που η Παναγία μας προσπαθούσε να γεμίσει την

κανάτα της με νερό, άκουσε τον Αρχάγγελο Γαβριήλ να της αναγγέλλει ότι θα γεννούσε τον Υιό του Θεού. Μα ελάτε, μη καθυστερούμε!

Αφού προσκύνησαν και άναψαν κεράκι, ακολούθησαν ένα πέτρινο διάδρομο και άρχισαν να κατεβαίνουν τα σκαλοπάτια, παρατηρώντας δεξιά και αριστερά τις καμάρες. Στο τέλος του διαδρόμου, σε μια πέτρινη εσοχή, έστεκε μεγαλόπρεπα η εικόνα του Ευαγγελισμού. Προσκύνησαν ευλαβικά.

- Κοίτα Ραχήλ! ψιθύρισε η Άννα! Η Παναγία μας δείχνει φοβισμένη, αλλά δέχθηκε να ακολουθήσει τον δρόμο του Θεού, διότι ήξερε ότι ήταν μέρος του σχεδίου Του για τη σωτηρία μας.

- Ναι! Και ο παπά Γιώργης είπε ότι ο Ευαγγελισμός είναι σημαντική γιορτή, όχι μόνο γιατί μάθαμε την γέννηση του Σωτήρα μας, αλλά γιατί η Παναγία μάς έδειξε πόσο σημαντικό είναι να υπακούς στην επιθυμία του Θεού.

Κάτω από την εικόνα βρισκόταν ένα πέτρινο πηγάδι, που πάνω του έκαιγε ένα καντήλι.

- Η πηγή της Παναγιάς, ψιθύρισε η Άννα στην Ραχήλ και τα δυό κορίτσια έμειναν να κοιτάζουν με σεβασμό.

- Μήπως είδατε πουθενά την επιγραφή; ρώτησε ο Νικόλας όλο αγωνία.

- Σσσσς!!! Τι φωνάζεις παιδάκι μου; του είπε η Άννα εκνευρισμένη. Πού είσαι; Στο γήπεδο;

- Δεν υπάρχει τίποτα, είπε απογοητευμένος ο Ισμαήλ.

- Κι όμως κάτι υπάρχει, ψιθύρισε ο Μάνος και τους έδειξε ψηλά στην κορυφή μια από τις καμάρες του ναού. Κάτω από την αγιογραφία της υπήρχε μια πέτρινη επιγραφή, που πάνω της ήταν χαραγμένα τα λόγια του Αρχαγγέλου Γαβριήλ:

Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά Σου.
Ευλογημένη Συ εν γυναιξί.

Στις τέσσερεις άκρες της είχε τετράγωνα ξυλάκια να την στηρίζουν. Τα παιδιά έμειναν να κοιτάζουν σαστισμένα. Ένα από αυτά ήταν αυτό που ήθελαν, αλλά ποιό; Και πώς θα το έπαιρναν; Τότε ήταν που μια τρομερή στριγκλιά έσκισε την ησυχία του ναού και το Μαράκι έβαλε τα κλάματα. Ολοι έτρεξαν προς το μέρος της ανήσυχοι.

Μετά από λίγο, και αφού την καθσύχασαν ότι αυτό που είδε δεν ήταν αράχνη αλλά ένα πουπουλάκι από κάποιο περιστεράκι, πήραν τον δρόμο της επιστροφής.

Κανένας δεν πρόσεξε, ότι το ένα από τα μικροσκοπικά τετράγωνα διακοσμητικά στηρίγματα της επιγραφής έλειπε. Ή μάλλον σχεδόν κανένας. Ο Μάνος σκούπισε τα γυαλιά του και μετά τύλιξε με προσοχή στο μαντήλι του ένα μικρούλικο κομμάτι ξύλο που, στην μια του πλευρά ήταν ζωγραφισμένο κάτι.

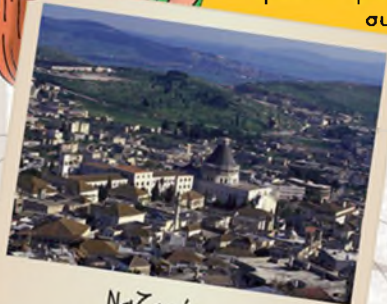

Τα παιδιά φωτογραφίζουν
τα μέρη που έζησε ο Χριστός.

Ναζαρέτ.

Ο Νικόλας και η παρέα θα φτιάξουν
το δικό τους οδηγό για τους Αγίους Τόπους.
Έτσι φωτογραφίζουν την πόλη της Ναζαρέτ, που
πέρασε ο Χριστός μας τα παιδικά του χρόνια και
συλλέγουν πληροφορίες.

Ναζαρέτ.

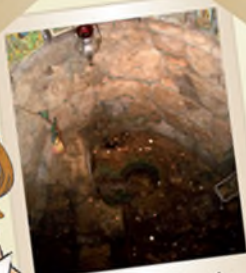
Ναζαρέτ.

Η Ναζαρέτ είναι πόλη του Ισραήλ και βρίσκεται
στη Γαλιλαία. Είναι η πόλη, όπου ο Ιησούς έζησε
τα παιδικά και νεανικά Του χρόνια, πριν αρχίσει
την διδασκαλία του και γι' αυτό ονομάστηκε
Ναζωραίος. Στη μικρή πόλη της Ναζαρέτ επίσης
η Παναγία μας δέχτηκε από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ το
χαρμόσυνο μήνυμα, ότι θα γίνει μητέρα του Χριστού.
Από τη Ναζαρέτ, ο Ιωσήφ και η Παναγία πήγαν στη Βηθλεέμ
για την απογραφή και μετά έφυγαν για την Αίγυπτο.
Μετά την επιστροφή τους από την Αίγυπτο,
έζησαν και πάλι στη Ναζαρέτ.

Σήμερα στην Ναζαρέτ μπορούμε να δούμε την Συναγωγή, την Εκκλησία του Ιωσήφ, Το Σπήλαιο του Ευαγγελισμού και το Ιερό Πηγάδι της Παναγίας. Ο Έλληνορθόδοξος Ναός του Ευαγγελισμού είναι χτισμένος πάνω από το πηγάδι, όπου η Παρθένας ερχόταν, όπως όλες οι γυναίκες, να πάρει νερό και σύμφωνα με την παράδοση συνάντησε για πρώτη φορά τον Αρχάγγελο Γαβριήλ.

Σπήλαιο του Ευαγγελισμού

Ιερό Πηγάδι της Παναγίας

Η Αγία Ελένη έχτισε τον πρώτο ναό το 327 μ.Χ.
Η σημερινή εκκλησία χτίστηκε το 1750 και είναι θαυμαστή για τις υπέροχες τοιχογραφίες της, που στολίζουν τη διαδρομή μέχρι την Πηγή της Παναγίας, η οποία αναβλύζει αγίασμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Το καρμμένο μήνυμα προς όλους τους ανθρώπους
για τον ερχομό του Χριστού στη γη.

ΑΓΓΕΛΟΙ

Λειτουργικά πνεύματα που δημιουργήθηκαν από το Θεό
για να τον διακονούν και να τον λατρεύουν.

ΧΡΙΣΤΟΣ

Αυτός που έχει την ευλογία και την δύναμη
του Θεού να κάνει κάποιο ιερό έργο.

Ερμηνεία της εικόνας του Ευαγγελισμού:

Όπως παρατηρούμε παιδιά μου, η εικόνα της εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου είναι συνήθως ζωγραφισμένη με φωτεινά χρώματα, για να μας δείξει τη σπουδαιότητα και τη λαμπρότητα αυτού του γεγονότος. Στην κορυφή της εικόνας υπάρχει κάποιες φορές ένα ημικύκλιο με τρεις ακτίνες, που βγαίνουν από αυτό και κατευθύνονται προς την Παρθένο Μαρία. Αυτές συμβολίζουν το Άγιο Πνεύμα που κατεβαίνει επάνω Της.

Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ

Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ είναι ο «πρωτοστάτης άγγελος», ο αγγελιοφόρος του Θεού, που φέρνει στην Παναγία το χαρμόσυνο Θεϊκό μήνυμα. Η στάση του σώματός του δείχνει τη χαρά, που έφερε το άγγελμά του. Αν και ο Αρχάγγελος βρίσκεται στο έδαφος, δείχνει να έχει την ορμή της κίνησης, όπως φαίνεται και από το άνοιγμα των ποδιών του. Στο αριστερό του χέρι κρατά κάποιες φορές ένα σκήπτρο για να δείξει ότι είναι αγγελιοφόρος. Το δεξί του χέρι είναι τεντωμένο για να δείξει ότι συνομιλεί με την Παναγία και μεταφέρει το Θεϊκό μήνυμα.

Η Παρθένος Μαρία

Η Παναγία είναι η «Κεχαριτωμένη», η Ευλογημένη ανάμεσα σε όλες τις γυναίκες. Στις βυζαντινές εικόνες του Ευαγγελισμού άλλοτε κάθεται στο θρόνο Της και άλλοτε είναι όρθια. Μερικές φορές κρατάει ένα κύλινδρο στο αριστερό Της χέρι, αλλά συνήθως κρατά ένα κομμάτι κόκκινο νήμα για να δείξει ότι ύφαινε ένα πέπλο για το Ναό. Η εμφάνιση του Αρχαγγέλου τρόμαξε τη Θεοτόκο. Το αδράχτι που, σύμφωνα με το Πρωτοευαγγέλιο του Ιακώβου, κρατούσε στο χέρι της, έπεσε από το φόβο Της. Σκέφτεται την σημασία του αγγελικού χαιρετισμού. Δεν αμφιβάλει στα λόγια του Αρχαγγέλου ότι θα είναι η Μητέρα του Θεού, αλλά με ταπεινοφροσύνη και υπακοή στο θέλημα του Θεού, ζητάει να μάθει με ποιο τρόπο θα πραγματοποιηθεί. Την απορία αυτή εκφράζει το δεξί Της χέρι, που είναι σηκωμένο για να δείξει ότι ζητά από τον Αρχάγγελο να Της εξηγήσει. Όταν εκείνος Τη διαβεβαιώνει ότι όλα θα γίνονταν με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος και τη δύναμη του Θεού, Εκείνη συμφωνεί ολόψυχα και ανεπιφύλακτα. Το κεφάλι Της έχει μια ελαφριά κλίση για να δείξει ότι αποδέχεται το θείο θέλημα.

Ξέρεις ότι...

* Η Εκκλησία μας εορτάζει τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου στις 25 Μαρτίου.

* Οι Χριστιανοί, για να δείξουν την ευλάβειά τους στην Παναγία, της έχουν προσδώσει ονόματα με τις ωραιότερες λέξεις και τα πιο όμορφα επίθετα: Παναγία, Παντάνασσα, Γλυκοφιλούσα, Αειπάρθενο, Βασίλισσα των Ουρανών, Κεχαριτωμένη, Ελεούσα, Δέσποινα, Θεοτόκο και πολλά άλλα.

* Την ημέρα του Ευαγγελισμού γιορτάζουν ο Ευάγγελος και η Ευαγγελία, ο Βαγγέλης, η Βαγγελιώ.

* Κατά τη διάρκεια της Σαρακοστής, περίοδο απόλυτης νηστείας, οι Χριστιανοί επιτρέπεται να φάνε ψάρι μονάχα δύο φορές, συγκεκριμένα την ημέρα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και την Κυριακή των Βαΐων.

* Στην Ελληνική λαογραφική παράδοση, με την εορτή του Ευαγγελισμού αρχίζει η Άνοιξη και επιστρέφουν τα χελιδόνια. Τα παιδιά βγάζουν από το χέρι τους τον "Μάρτη" και τον αφήνουν πάνω στα δέντρα να τον πάρουν τα χελιδόνια.

* Σύμφωνα με την παράδοση, στην Κωνσταντινούπολη, την ημέρα του Ευαγγελισμού, ο αυτοκράτορας πήγαινε από την Αγία Σοφία, στην Εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου "εν τω Φόρω" και από εκεί κατέληγε στο Ναό της Θεοτόκου των Χαλκοπρατείων, για τον εορτασμό της λαμπρής γιορτής.

* Μετά του Ευαγγελισμού, σε πολλά μέρη της Ελλάδος, οι μελισσοτρόφοι πρωτοβγάζουν τις κυμέλες στο ύπαιθρο και οι κτηνοτρόφοι πηγαίνουν τα κοπάδια τους από τα χειμαδιά στα ορεινά μέρη.

Κρυπτόλεξο

Α

Ο Νικόλας και η παρέα του προσπαθούν να βρουν τις παρακάτω λέξεις στο κρυπτόλεξο.
Μπορείς να τους βοηθήσεις;

Ναζαρέτ, Ιησούς, Ευαγγελισμός, είδηση,
Αρχάγγελος, Παναγία, κεχαριτωμένη,
Γαβριήλ, Ιωσήφ, Νάος,
Θεός, εικόνα, Μάρτιος

Ζ

Η προευχή του Νικόλα

Ευαγγελισμός

Χριστούλη μου

Σήμερα δεν θέλω να Σου ζητήσω αυτά που Σου ζητώ κάθε φορά. Ξέρεις: να έχεις καλά την οικογένεια μου κλπ. Θέλω να Σου πω ότι πήγα στη Ναζαρέτ, εκεί που ο άγγελος του Θεού Πατέρα Σου μίλησε στην Παναγία, που έγινε μητέρα Σου στη γη. Είναι σ'αλήθεια πολύ σπουδαίο που η Παναγιά μας γεμάτη ταπείνωση και προθυμία, όπως λέει και ο παπά Γιώργης, υπάκουσε στο θέλημά Του. Έτσι βοήθησε για να φτάσεις Χριστούλη μου στον κόσμο και μαζί με Εσένα να φτάσει μέχρι εμάς και η Αγάπη Σου.

Μπορεί να είμαι μικρός αλλά ακούω κάθε Κυριακή το Ευαγγέλιο και ξέρω πως επειδή αγάπας τόσο πολύ τους ανθρώπους γιαυτό και θέλησες την σωτηρία τους. Σκέφτομαι βέβαια ότι η γιαγιά είχε δίκαιο που μου έλεγε πως η τόση αγάπη Σου για μένα δεν μπορεί να με φτάσει, αν δεν Σου ανοίξω την πόρτα της καρδιάς μου. Μου είπε πως αυτό είναι πίστη: Η εμπιστοσύνη στη μεγάλη Σου αγάπη για μένα και για όλο τον κόσμο. Αλήθεια, θα ήθελα κάθε στιγμή να μπορώ να Σου εμπιστεύομαι την καρδιά μου! Δε βλέπω καλύτερο τρόπο, για να τη γεμίσω με χαρά! Εγώ, όμως, Σε αγαπάω Χριστούλη μου, όπως αγαπάω και την Παναγία, γιατί με μαθαίνει να Σε εμπιστεύομαι, όπως Σε εμπιστεύτηκε Εκείνη. Υστερα είναι και κάτι ακόμα, συγνώμη που δεν ξέρω να τα λέω τόσο καλά, όσο ο παπά Γιώργης!

Αμήν!

